

[RĘKODAWCA *sb m*

A sg rękodawcę.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie: płacący za usługi; być może zwrot grzecznościowy, jak „dobrodziej”: Rękodawcę mego/ Rzekł [jezuita]/ wyzywam Rektora: niech ná plácu łtanie/ A zemną o tve Bołtwo czyni ChryŃte Pánie. ŁaszczPogrom 6v.

JR